

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111244699
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1111244699.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu S. H., bývajúceho v Q., R. B. XX, v dovolacom konaní zastúpeného FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/199/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. marca 2015 sp. zn. 8Co/96/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 9. januára 2014 č. k. 25C/199/2011-199 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20 eur s poukazom na položku č. 7a Sadzobníka (v rozhodnutí nesprávne uvedené 1a), prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 24. marca 2015 sp. zn. 8Co/96/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Uviedol, že s účinnosťou od 1. októbra 2012 sa podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 eur, pričom v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej. Keďže v posudzovanej veci bolo odvolacie konanie začaté po 1. októbri 2012, podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť. Súd prvej inštancie mu preto správne vyrubil súdny poplatok v sume 20 eur.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označil za priečiace sa zákonu. Uviedol, že v konaniach začatých do 30. septembra 2012 sa s podaním odvolania nespája vznik poplatkovej povinnosti. Jeho žaloba bola v prejednávanej veci podaná ešte v čase, v ktorom konanie o nej bolo ex lege od súdnych poplatkov oslobodené, pričom toto oslobodenie sa

vzťahuje na konanie ako celok (teda aj na odvolanie) a trvá až do právoplatného skončenia veci. Súdny mu vyrubili súdny poplatok, ktorý mu nemal byť vyrubený, čím vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a zároveň mu týmto postupom súdov bola aj odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Žiadal preto rozhodnutie odvolacieho súdu zmeniť.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavného konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Žalobcom napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení tam uvedených. Navyše, v zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom od 1. januára 2015 bolo dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.) neprípustné, ak smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu o súdnom poplatku. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z ustanovenia § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno.

7. Dovolanie žalobcu by bolo procesne prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolací súd preto preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazoval žalobca.

8. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje právny poriadok.

9. Pokiaľ žalobca vyvodzuje procesnú vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. z toho, že mu bol vyrubený súdny poplatok za odvolanie v rozpore so zákonom, lebo konanie v danej veci bolo oslobodené od súdnych poplatkov, treba uviesť, že samotným vyrubení súdneho poplatku sa účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať.

10. K tvrdeniu žalobcu, že súdy nesprávne posúdili otázku vecného oslobodenia predmetného konania od súdnych poplatkov, ak bolo odvolanie podané po 30. septembri 2012 dovolací súd uvádza, že podľa obsahu ide o námietku nesprávnosti právneho posúdenia, na ktorom spočíva napadnuté rozhodnutie.

Podľa ustálenej súdnej praxe nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo ale prípustnosť dovolania nezakladá (pozri R 54/2012). Napokon treba pripomenúť, že najvyšší súd k tejto otázke prijal stanovisko, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1/2016 a ktoré potvrdzuje správnosť právnych záverov prijatých súdom prvej inštancie a odvolacím súdom.

11. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a neboli zistené ani podmienky prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O. s. p., dovolací súd jeho dovolanie ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

12. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.